

Sygn. akt II K 913/12

/4 Ds. 841/11/

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 lipca 2013r.

Sąd Rejonowy w Opolu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Piotr Wieczorek

Protokolant : sekr. sąd. Barbara Świerczek

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. w O.– Alicji Domaradzkiej

po rozpoznaniu w dniu 13.02.2013 r., 25.03.2013 r., 22.05.2013 r. i

03.07.2013 r.

sprawy **M. S. (1) /S./**

syn J. i T. zd. Ł., ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że :

w okresie od marca 2010 r. do 09 września 2011 r. w O., działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w warunkach czynu ciągłego, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, wymienionego w grupie I-N i IV-N w załączniku nr 1 do wyżej wskazanej Ustawy, poprzez wielokrotne udzielenie tego środka D. K. (1), w celu dalszej jego odsprzedaży w łącznej ilości nie mniejszej niż 3800 grama, o łącznej wartości nie mniej niż 91.200 zł

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 w zw. z ust 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk

I. Uznaje **M. S. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, który stanowi przestępstwo z art. 56 ust. 3 w zw. z ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. nr 179 poz.1485) w zw. z art. 12kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 te samej ustawy wymierza mu karę 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, przyjmując jedna stawkę w kwocie 10 zł.

II. Na podstawie art. 69,70§1 pkt.1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby lat 5 /pięciu/.

III. Na podstawie art. 70 ust. 4 cyt. ustawy orzeka od oskarżonego nawiązkę w kwocie 1000 zł na rzecz Stowarzyszenia na rzecz (...) w O..

IV. Na podstawie art. 45§1kk orzeka od oskarżonego przepadek korzyści majątkowej w wysokości 10 000 zł na rzecz Skarbu Państwa.

V. Na podstawie art.627 kpk oraz art. 2 i 3 Ustawy o opłatach w sprawach karnych obciąża oskarżonego kosztami postępowania w kwocie 1053,57 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 500 zł.

Sygn. akt II K 913/12

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. (1) poznał D. K. (1) w Zespole Szkół (...) w O., gdzie uczęszczali do różnych klas. Po ukończeniu szkoły ich kontakt urwał się do momentu, gdy w 2009 r. przypadkowo spotkali się na dyskotecę w O.. Wówczas to obaj mężczyźni po wspólnej rozmowie wymienili się numerami telefonów komórkowych. Podczas jednego ze spotkań M. S. (1) zaproponował D. K. (1), aby nabywał od niego marihuanę, a następnie rozprowadzał ją wśród innych osób. M. S. (1) twierdził, że może załatwić jednorazowo około pół kilograma marihuany o wartości około 10 000 zł. Faktycznie zgodnie z zapewnieniami, M. S. (1) podczas jednego ze spotkań w marcu 2010 r. dał D. K. (1) pół kilograma marihuany o wartości około 10 000 zł i umówił się z nim, że jak D. K. (1) uzyska pieniądze ze sprzedaży oddanego mu w kredyt towaru, to po telefonicznym uzgodnieniu spotkają się i dokonają stosownego rozliczenia. W zależności od ilości marihuany, którą udało się sprzedać D. K. (1), przychodził on do M. S. (1) z uzbieraną kwotą ze sprzedaży marihuany i przekazywał M. S. (1) 10 000 zł, a dla siebie zatrzymywał resztę, tj. tyle ile udało mu się sprzedać innym osobom – była to kwota jednorazowo około 1000 zł -1500 zł. (...) rozliczeń był różny, jak D. K. (1) miał gotówkę, to płacił, lub umawiał się z oskarżonym na konkretny termin. Obaj mężczyźni spotykali się raz na miesiąc, czasami raz na dwa miesiące. Spotkania inicjowane były telefonicznie przez D. K. (1), mężczyźni umawiali się na spotkania nie mówiąc o co chodzi. D. K. (1) dzwonił między innymi z numeru (...) na numer telefonu M. S. (1) (...). Przekazywanie towaru odbywało się w różnych miejscach, w tym na mieście. Ilości były różne, po około pół kilograma za jednym razem, towar znajdował się w woreczku foliowym zapinanym z góry, włożonym do reklamówki. Obaj mężczyźni spotykali się czasem u M. S. (1) w mieszkaniu przy ulicy bocznej od ulicy (...), później także w drugim wynajmowanym przez oskarżonego mieszkaniu przy ul. (...) w O., gdzie oskarżony mieszkał razem z kolegą D. J.. Tam też raz lub dwa razy D. K. (1) razem z oskarżonym grali w gry komputerowe należące do M. S. (1).

W okresie od marca 2010 r. do września 2011 r. M. S. (1) działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wielokrotnie dostarczał D. K. (1) marihuanę w celu jej dalszej odsprzedaży innym osobom, uczestniczył w obrocie znacznej ilości tego środka odurzającego, tj. nie mniejszej niż 3800 grama, o łącznej wartości nie mniejszej niż 91 200 zł. M. S. (1) był jedynym dostawcą marihuany dla D. K. (1). Następnie D. K. (1) wielokrotnie na terenie O. odpłatnie udzielał swoim znajomym marihuanę, przy czym był głównym dostawcą marihuany dla J. K. (1), który to środek odurzający J. K. (2) sprzedawał innym osobom. D. K. (1) w okresie od marca 2010 r. do września 2011 r. w O., działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, tj. marihuany następującym osobom: J. K. (1) nie mniej niż jedenastokrotnie każdorazowo w ilości nie mniejszej niż 50 grama (łącznie 550 grama) za łączną kwotę nie mniejszą niż 13 200 zł, P. P. nie mniej niż dziesięciokrotnie każdorazowo w ilości nie mniejszej niż 5 grama (łącznie 50 grama) za łączną kwotę nie mniejszą niż 240 zł. K. K. (1) nie mniej niż dwukrotnie każdorazowo w ilości nie mniejszej niż 5 grama (łącznie 10 grama) za łączną kwotę nie mniejszą niż 50 zł, M. M. nie mniej niż dwukrotnie każdorazowo w ilości nie mniejszej niż 50 grama (łącznie 100 grama) za łączną kwotę nie mniejszą niż 2 400 zł.

Ponadto D. K. (1) w dniu 9 września 2011 r. w O., działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał znaczną ilość – 352 grama środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, wymienionego w grupie I-N i IV-N załącznika nr 1 do ww. ustawy.

Natomiast J. K. (1) w okresie od listopada 2010 do września 2011 r. w O., działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste następującym osobom: J. L. nie mniej niż dziesięciokrotnie każdorazowo w ilości nie mniejszej niż 5 grama (łącznie 50 grama) za łączną kwotę nie mniejszą niż 1 300 zł, P. D. nie mniej niż trzykrotnie każdorazowo w ilości nie mniejszej niż grama (łącznie 15 grama) za łączną kwotę nie mniejszą niż 390 zł oraz jednokrotnie w ilości 1 grama za kwotę nie mniejszą niż 5 grama (łącznie 25 grama) za łączną kwotę nie mniejszą niż

650 zł oraz dwukrotnie każdorazowo w ilości nie mniejszej niż 10 grama (łącznie) 20 grama) za kwotę nie mniejszą niż 520 zł.

Ponadto w dniu 8 września 2011 r. w O. przy ul. (...) działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii J. K. (1) posiadał znaczną ilość – 145,48 grama środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste.

W dniu 18 września 2012 r., Sąd Rejonowy w Opolu uwzględnił wniosek Prokuratora Rejonowego w Opolu o wydanie wobec D. K. (1) i J. K. (1) wyroku bez przeprowadzenia rozprawy. W konsekwencji D. K. (1) oraz J. K. (1) skazani zostali prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 18 września 2012 r., sygn. akt II K 590/12.

Dowód:

- zeznania świadka D. K. (1) k. 130-132, 137, 159b-159d,
267-268, 302-304, 476-477;
- zeznania świadka D. J. k. 481-482;
- zeznania świadka M. M. k. 266, 507-508;
- wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1) k. 314-318, 474-476;
- opinia Laboratorium Kryminalistycznego KWP w O. k. 487-496;
- pismo Laboratorium k. 502;
- wyrok Sądu Rejonowego w Opolu sygn. akt II K 590/12 k. 439-442;
- protokół przeszukania pomieszczenia mieszkalnego J. K. (1)
k. 3-5;
- protokół przeszukania osoby J. K. (1) k. 7;
- protokół użycia testera narkotykowego k. 8-13;
- tablica poglądowa k. 17, 159d, 225;
- protokół przeszukania mieszkania D. K. (1) k. k. 75-78;
- protokół przeszukania osoby D. K. (1) k. 79-80;
- protokół oględzin telefonu komórkowego marki N. (...) k. 208-216;
- protokół oględzin telefonu komórkowego marki M. (...) o nr (...)
k. 111-113;
- protokół oględzin telefonu komórkowego marki N. (...) k. 217-220;
- protokół oględzin telefonu komórkowego marki N. (...) k. 104- 110;
- protokół użycia testera narkotycznego k. 117-124;
- protokół przeszukania M. S. (1) k. 191-193;
- opinia biegłego z zakresu badań chemicznych k. 229-238;

- opinia biegłego z zakresu badań chemicznych k. 295-297.

Oskarżony M. S. (1) jest bezdzietnym kawalerem, posiada wykształcenie średnie – bez zawodu, prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie usług transportowych. Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej uzyskuje dochód w wysokości około 2 800 zł.

M. S. (1) był już karany sędownie w 2010 r. przez Sąd Rejonowy w Opolu z art. 62 ust. 1, 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i został skazany na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych po 10 zł każda oraz orzeczono wobec niego środki karne w postaci 1 500 zł nawiązki oraz przepadek korzyści majątkowej pochodzącej z przestępstwa.

Oskarżony w niniejszej sprawie został zatrzymany w dniu 21 października 2011 r. o godz. 18:10, a następnie zwolniony w dniu 21 października o godz. 20:30.

Dowód:

- protokół zatrzymania osoby k. 188;

- karta karna M. S. (1) k. 222, 344-345;

- dane osobopoznawcze k. 241, 474.

Oskarżony M. S. (1) konsekwentnie nie przyznawał się do zarzucanego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień. Niemniej jednak podczas konfrontacji z jego udziałem i udziałem D. K. (1) zaprzeczył, aby wielokrotnie udzielał D. K. (1) środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste, w celu dalszej odsprzedaży tego środka innym osobom.

Zgodnie z wyjaśnieniami M. S. (1), złożonymi w postępowaniu sądowym, D. K. (1) w czasie, gdy razem uczęszczali do Zespołu Szkół (...) w O. był znany w szkole z tego, że można od niego zakupić marihuanę. Oskarżony wyjaśnił, że od czasu ukończenia szkoły nie mieli ze sobą żadnego kontaktu aż do 2011 r., kiedy to w maju lub czerwca doszło do przypadkowego spotkania. Wówczas to wymienili się numerami telefonów komórkowych. Z relacji oskarżonego wynika, że w czerwcu 2011 r. spotkali się ponownie w mieszkaniu przy ul. (...), gdzie oskarżony wynajmował pokój. Podczas tego spotkania D. K. (1) wystąpił z inicjatywą wzajemnych transakcji narkotykowych i aby zachęcić oskarżonego do tego procederu pokazał mu przyniesioną wówczas w opakowaniu po K. niespodziance próbkę marihuany w ilości około 1 grama bardzo wysokiej jakości. D. K. (1) zapytał wówczas, czy oskarżony byłby zainteresowany sprzedażą tego środka w większej ilości innym osobom. Do kolejnego spotkania pomiędzy mężczyznami doszło u D. K. (1) w garażu, gdzie pokazał on oskarżonemu kilka pudełek z trzema rodzajami marihuany znacznej ilości. Oskarżony wyjaśnił, że podczas tego spotkania nie doszło pomiędzy nimi do żadnej transakcji i już nigdy nie spotykał się z D. K. (1). Niemniej jednak po tym czasie zdarzało się, że D. K. (1) albo proponował mu telefonicznie, że może mu sprzedać marihuanę tańszą, albo dzwonił z pytaniem, czy oskarżony nie sprzedałby mu marihuany, ponieważ jego stały dostawca w tym czasie nie miał towaru. Oskarżony wyjaśnił, że do żadnej transakcji narkotykowej między nim, a D. K. (1) nie doszło. Ponadto ostatni raz widział D. K. (1) na przełomie czerwca i lipca 2011 r. Oskarżony podkreślił również, że nigdy nie dawał D. K. (1) żadnego powodu, aby miał się on obawiać oskarżonego, nie groził mu, ani go nie zastraszał.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1) k. 314-318, 474-476;

Sąd zważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego nie budzi wątpliwości zarówno sprawstwo jak i wina oskarżonego M. S. (1) w odniesieniu do zarzucanego mu czynu.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd oparł się na zeznaniach występującego w niniejszej sprawie w charakterze świadka współoskarżonego D. K. (1) – obecnie skazanego oraz zeznaniach świadków – D. J., M. M.. Podstawę ustaleń faktycznych stanowiły również wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1). Pomocne były także dowody z protokołów i dokumentów, opinie biegłych, oraz materiały osobopoznawcze dotyczące oskarżonego.

Zeznający w niniejszej sprawie w charakterze świadka współoskarżony D. K. (1) potwierdził, że jego jedynym dostawcą marihuany w okresie od marca 2010 r. do 9 września 2011 r. był M. S. (1). Świadek ten od początku swoich zeznań konsekwentnie wskazywał na osobę oskarżonego jako dostawcę tych środków odurzających. Z relacji świadka wynika, że oskarżony w środowisku znany był z tego, że handluje narkotykami. Podczas jednego ze spotkań z M. S. (1) świadek dowiedział się, że oskarżony może załatwić mu jednorazowo pół kilograma marihuany w celu dalszej odsprzedaży innym osobom. Zgodnie z zeznaniami świadka otrzymał on w 2010 r. od oskarżonego pół kilograma marihuany na kredyt, a następnie po jej sprzedaży dał oskarżonemu zgodnie z ustaleniami kwotę 10 000 zł, a dla siebie zatrzymywał resztę, tj. tyle ile udał mu się sprzedać innym osobom była to jednorazowo kwota w wysokości od 1 000-1 500 zł. Świadek zeznał, że zaopatrywał się w towar u oskarżonego raz w miesiącu, a czasem raz na dwa miesiące.

Świadek potwierdził, że uzyskaną od oskarżonego marihuanę sprzedawał w ilościach wskazanych w zarzucie J. K. (1), P. P., K. K. (1), M. M.. Okoliczność tej sprzedaży potwierdza obiektywny dowód tj. prawomocny wyrok skazujący Sądu Rejonowego w Opolu sygn. akt II K 590/12 wydany wobec D. K. (1) i J. K. (1).

Jednocześnie w toku pierwszego przesłuchania świadek D. K. (1) podał, że obawia się oskarżonego, dlatego podczas czynności konfrontacji z oskarżonym wolałby nie widzieć go osobiście. Jeżeli jednak zaistnieje konieczność, to świadek rozpozna oskarżonego na okazanej mu fotografii lub podczas okazania przez lustro weneckie.

Świadek na okazanej mu tablicy poglądowej rozpoznał wizerunek M. S. (1). Następnie, gdy przedłożono mu listę numerów telefonicznych widniejących w zabezpieczonym u niego w dniu zatrzymania telefonie o numerze (...), to świadek zeznał, że pod literą (...) i numerze (...) zapisał M. S. (1) swojego jedynego dostawcę marihuany.

W toku kolejnego przesłuchania świadek sprecyzował, że w okresie objętym zarzutem oskarżony na pewno do niego dzwonił, natomiast świadek dzwonił do oskarżonego M. S. (1) z telefonu marki M. (...) o nr (...) na jego numer (...). Świadek dodał, że wcześniej dzwonił do M. S. (1) z innego numeru, jednak w tej chwili nie pamięta z jakiego telefonu, pamięta jedynie, że telefon ten był na kartę prawdopodobnie w sieci P.. Z informacji uzyskanych od operatora telefonii komórkowej P. wynika, że wielokrotnie pomiędzy oskarżonym, a D. K. (1) nawiązywane były połączenia telefoniczne z ww. numerów telefonów i co istotne w okresie objętym zarzutem D. K. (1) korzystał z kilku numerów telefonów, w tym telefonów na kartę. Ponadto podczas konfrontacji M. S. (1) potwierdził, że jego numer telefonu to (...).

Ponadto z zeznań świadka wynika, że w ramach wzajemnych rozliczeń z oskarżonym, po sprzedaży oddanej mu przez oskarżonego w kredyt marihuany, dał oskarżonemu nie mniej niż 10 000 zł.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. K. (1), ponieważ zeznania te były logiczne i konsekwentne (świadek zeznał tak samo w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem, wskazując, iż podtrzymuje swoje zeznania i że M. S. nie pomawia ani nie obciąża celowo) i zostały potwierdzone obiektywnymi dowodami z dokumentów w postaci protokołu oględzin telefonów komórkowych zabezpieczonych u oskarżonego w toku czynności przeszukania, protokołu oględzin telefonu komórkowego należącego do świadka D. K. (1) marki M. (...) o nr (...). Ponadto okoliczności podane przez D. K. (1) znajdują potwierdzenie w innych dowodach z dokumentów w postaci przeprowadzonej przez laboratorium Kryminalistyczne KWP O. opinii i protokołów użycia narcotestów, protokołów przeszukania pomieszczeń mieszkalnych D. K. (1), J. K. (1). W konsekwencji Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim twierdził, że D. K. (1) pomawia go, bowiem nigdy nie dochodziło pomiędzy nimi do przedmiotowych transakcji. Wyjaśniając odnośnie kontaktów do których dochodziło pomiędzy nim, a D. K. (1) w okresie objętym

zarzutem, oskarżony twierdził, że spotykał się z D. K. (1) jedynie w celu realizacji wspólnych zainteresowań, którymi od wielu lat były gry komputerowe na konsoli. Były to zgodnie z jego relacją jedyne powody dla których oskarżony spotykał się z D. K. (1). Odpierając jednak te twierdzenia, D. K. (1) w toku konfrontacji zeznał, że nie jest prawdą, aby spotykał się z oskarżonym tylko po to, by realizować wspólne zainteresowania, potwierdził że faktycznie może ze dwa razy zagrał z oskarżonym u niego w mieszkaniu w O. na komputerze na konsoli do gier, niemniej jednak świadek podkreślił, że do jego spotkań z oskarżonym dochodziło, ponieważ oskarżony był jego jedynym dostawcą marihuany i nie spotykał się z nim w celach czysto towarzyskich. Niewiarygodne są również wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim twierdził, że to D. K. (1), a nie on wyszedł z propozycją transakcji narkotykowych. Niewątpliwie wyjaśnienia te, stanowią wyraz przyjętej przez M. S. (1) linii obrony, aby w ten sposób uniknąć odpowiedzialności karnej za stawiany mu zarzut. W ocenie Sądu brak jest motywu dla którego D. K. (1) miałby pomawiać oskarżonego, bowiem zarówno z zeznań D. K. (1) jak, i wyjaśnień oskarżonego nie wynika, by mężczyźni ci wcześniej byli w jakimkolwiek konflikcie, wręcz przeciwnie świadek D. K. (1) w toku rozprawy podał, że dobrze mu się współpracowało z oskarżonym, którego znał jeszcze ze szkoły.

W konsekwencji za niewiarygodne należało uznać również dowody z zeznań świadków zawnioskowanych przez oskarżonego - świadka D. J. oraz M. M., ponieważ świadkowie ci swoimi zeznaniami zmierzali jedynie do wzmocnienia linii obrony przyjętej przez oskarżonego. Sąd uznał więc za niewiarygodne zeznania świadka D. J. w zakresie w jakim świadek ten twierdził, że D. K. (1) w okresie objętym zarzutem, podczas pobytu w jego mieszkaniu przy ulicy (...) wystąpił z propozycją, że może załatwić zarówno świadkowi, jak i oskarżonemu większą ilość marihuany - niż ta, którą D. K. (1) podczas tego spotkania wyjął ze swojej kieszeni i zaprezentował im. Jednocześnie świadek ten potwierdził, że znany był mu fakt, iż oskarżony miał w przeszłości problemy z narkotykami i z tego właśnie powodu stracił pracę w wojsku. Drugi z zawnioskowanych przez oskarżonego świadek M. M. potwierdził, że na przełomie sierpnia i września 2011 r. nabywał od D. K. (1) marihuanę, jednak nie znał jego ewentualnych dostawców, ani odbiorców. Świadek ten podczas przesłuchania na rozprawie podał więcej szczegółów niż w toku postępowania przygotowawczego i oczywiście podane przez niego szczegóły zmierzały do uwiarygodnienia linii obrony przyjętej przez oskarżonego. Bowiem świadek ten zeznał, że wie, iż oskarżony nigdy nie miał do czynienia z narkotykami, natomiast D. K. (1) miał stały kontakt z narkotykami od młodych lat, a fakty te znane są świadkowi z własnej obserwacji, ponieważ oskarżonego zna od 2009r., a D. K. (1) od 1996 r.

Sąd w celu weryfikacji wersji podanej przez D. K. (1) oraz oskarżonego M. S. (1) dopuścił dowód w zakresie przeprowadzenia analizy porównawczej z ujawnianych śladów linii papilarnych na zabezpieczonych podczas przeszukania u D. K. (1) workach foliowych z marihuaną, bowiem zgodnie z twierdzeniami D. K. (1), oskarżony w momencie przekazywania mu paczek z marihuaną trzymał je w swoich rękach. Ujawnione fragmentarycznie odwzorowania linii papilarnych nie nadawały się jednak do ich identyfikacji.

Dokładna analiza zgromadzonego w sprawie materiału pozwoliła Sądowi na ustalenie stanu faktycznego w sprawie jak wyżej.

Oskarżony M. S. (1) swoim postępowaniem – w sposób opisany w części wstępnej wyroku – wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 56 ust. 3 w zw. z ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, bowiem wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w obrocie znacznej ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, wymienionego w grupie I-N i IV-N w załączniku nr 1 do ww. ustawy, poprzez wielokrotne udzielanie tego środka D. K. (1), w celu jego odsprzedaży w łącznej ilości 3 800 grama, o łącznej wartości nie mniejszej niż 91 200 zł. Należało przyjąć, że pomiędzy poszczególnymi zachowaniami oskarżonego istniały na tyle krótkie odstępy czasu, że zakwalifikowanie powtarzalnych zachowań oskarżonego jako czynu ciągłego (art.12) należy uznać za uzasadnione.

Nie ma żadnej wątpliwości, iż oskarżony uczestniczył w obrocie znacznej ilości środka odurzającego, bowiem zgodnie z dominującym w judykaturze poglądem, znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, to taka, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych (postanowienie SN z dnia 23.09.2009 r., sygn. akt I KZP 10/09, OSNKW

2009/10/84 oraz podobnie w postanowieniu SN z dnia 1.02.2007 r., sygn. akt III KK 257/06, tak więc 3 800 grama przedmiotowego środka odurzającego stanowi znaczną ilość w rozumieniu art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Oceniając czyn M. S. (1) w ramach sądowego wymiaru kary, Sąd uznał, że kara 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności jest w pełni uzasadniona. Orzekając w tym zakresie, Sąd uwzględnił stopień winy oskarżonego i społeczną szkodliwość jego czynu. Niewątpliwie czyn ów cechuje znaczna społeczna szkodliwość, wszak ilość przedmiotów przestępstwa, tj. narkotyków, była stosunkowo duża i wystarczała do odurzenia wielu osób. Sąd zważył również, iż głównym motywem działania sprawcy była chęć osiągnięcia korzyści majątkowej, tym samym stopień zawinienia w tym zakresie jest także znaczny. Okolicznością obciążającą przy wymiarze kary była poprzednia karalność oskarżonego z art. 62 ust. 1, 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd uznał, iż w przypadku oskarżonego zasadnym będzie zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sąd w tym względzie kierował się preferencją ustawodawcy dla kar wyrażoną w art. 58 § 1 kk, wedle której, jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, Sąd orzeka karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary. W ocenie Sądu taka sytuacja w przypadku oskarżonego nie zachodzi, a cele kary zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej mogą zostać zrealizowane w sytuacji, gdy oskarżony zostanie poddany próbie i w warunkach wolnościowych będzie musiał kontrolować swoje zachowanie, by nie wchodzić w konflikt z prawem i wykorzystać daną mu przez Sąd w ten sposób szansę. Zdaniem Sądu względem oskarżonego zachodzi umiarkowana pozytywna prognoza społeczno-kryminologiczna. Sąd zawiesił zatem warunkowo wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, wierząc, iż cele zapobiegawcze i wychowawcze spełni maksymalny pięcioletni okres próby. Określony przez Sąd dość długi okres próby pozwoli w sposób wystarczający kontrolować zachowanie oskarżonego i ewentualnie zweryfikować postawioną przez Sąd pozytywną prognozę kryminologiczną. Gdyby więc oskarżony zdecydował się wrócić na drogę przestępstwa musi realnie liczyć się z tym, że orzeczona kara pozbawienia wolności w wymiarze dwóch lat może zostać w stosunku do niego zarządzona i wykonana.

Kierując się powyższymi okolicznościami – na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – wymierzono oskarżonemu obowiązkową obok kary pozbawienia wolności - karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych. Ustalając wysokość stawki dziennej, Sąd brał pod uwagę sytuację materialną i możliwości zarobkowe oskarżonego, który uzyskuje stały dochód z prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości 2 800 zł i nie ma żadnych osób na utrzymaniu.

Sąd - stosownie do treści art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – w celu zwiększenia wychowawczego oddziaływania orzekł wobec oskarżonego określoną w wyroku nawiązkę na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii, uznając iż kwota ta jest adekwatna do możliwości majątkowych oskarżonego i wagi popełnionego przestępstwa.

Z uwagi na to, że nie można utożsamiać pojęcia wartości wprowadzonych do obrotu wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii środków odurzających i pojęcia wysokości osiągniętej korzyści, dlatego też wysokość szkody uzyskanej przez oskarżonego należało ustalić nie według ceny rynkowej, ale według cen po których M. S. (1) wprowadził do obrotu przedmiotową substancję odurzającą. Takie stanowisko zajął w jednym z ostatnich orzeczeń SN – w wyroku z 21.11.2012 r. III K 32/12 opubl. OSN nr 5 poz. 40 z 2013 r.

W niniejszej sprawie w oparciu o zeznania świadka D. K. należy przyjąć jako udowodnioną i najkorzystniejszą dla oskarżonego kwotę osiągniętych korzyści tj. 10 000 zł, bowiem nie ma innej możliwości ustalenia innej wartości osiągniętych korzyści przestępcy oskarżonego, a nie można jej mylić z ogólną wartością wprowadzonych do obrotu środków odurzających.

Wobec powyższego na podstawie art. 45 § 1 k.k. należało orzec wobec M. S. (1) przepadek korzyści w wysokości wskazanej w wyroku.

Całokształt przedstawionych okoliczności sprawił, iż Sąd orzekł jak w dyspozytywnej części wyroku, uznając iż orzeczona kara jest współmierna do stopnia szkodliwości społecznej tego czynu i stopnia zawinienia sprawcy. Wydane rozstrzygnięcie będzie skutecznym środkiem do zwalczania tego typu przestępczości, a indywidualnie wobec oskarżonego pozwoli na zrozumienie jego błędnego postępowania i uniknięcie w przyszłości podobnych czynów.

Także zasądzenie kosztów sądowych stanowi przejaw odpowiedzialności oskarżonego za popełnione przez niego przestępstwo. Oskarżony popełniając przestępstwo, powinien liczyć się nie tylko z koniecznością poniesienia prawnokarnych konsekwencji swoich czynów, lecz powinien również wziąć pod uwagę, iż penalizowane przez prawo zachowania rodzą także określone skutki natury finansowej. Skutki te wynikają między innymi z obowiązku pokrycia kosztów postępowania karnego. Sąd, nakładając na M. S. (1) obowiązek pokrycia tych kosztów kierował się dokonaną uprzednio oceną, iż jego sytuacja majątkowa sprawia, że będzie w stanie uiścić te koszty.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.